

Studia in honorem András Karácsony ad suum diem natalem sexagesimum quintum celebrandum

Főszerkesztői előszó

A Jogelméleti Szemle 2000 óta létezik; elindítását és első évtizedes működtetését Pokol Béla vállalta magára, a jogtudományi és társadalomtudományi közegben addig szokatlan, de mára már sokak által követett módon, internetes felületen; majd a következő évtizedben Karácsony András vette át a főszerkesztést, és fejlesztette tovább a folyóiratot. Jelen szám a periodika egykori főszerkesztője, mai szerkesztőbizottsági elnöke, a Jogelméleti Szemle történetében is meghatározó szerepet betöltő jog- és politikafilozófus, Karácsony András Professor Úr előtt tiszteleg, ahogy tisztelegnek azok a kiváló kortársak, kollégák is, akik – a különszám elkészítésének tervéről értesülve – rögtön vállalták, hogy írásukkal fejet hajtanak egy kiváló tudós előtt, pályájának e meghatározó és szimbolikus, egyfajta mérföldkövet jelentő, de mégis csak közbülső szakaszán.

Karácsony András 1981-ben szerzett jogász diplomát az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán, majd 1984-ben az ELTE BTK Filozófia szakán diplomázott. Pályáját végig meghatározta e két diszciplína, érdeklődése azonban nemcsak a jogi, filozófiai és jogfilozófiai, hanem a politikafilozófiai, sőt a szociológiai kérdések iránt is töretlen volt. Mint annyi kortárs jog- és társadalomtudós pályájában, számára is meghatározó élményt jelentett a luhmanni életművel történt megismerkedés; érdeklődését Luhmann mellett elsősorban a további német filozófia, jogfilozófia és társadalomtudomány egyéb szempontú kutatása határozta meg. Számos alkalommal járt tanulmányutakon Németországban, így többek között Bielefeldben, Trierben, Münsterben, Düsseldorfban és Regensburgban, amely hosszan tartó, meghatározó élményt jelentett szakmai életútjában. Pályája során olyan, emberi és szakmai kihívást jelentő egyetemi posztokat töltött be sikeresen, mind a kollégák, mind a hallgatók emlékében jó emlékeket hátrahagyva, mint az ELE ÁJK dékánhelyettesi vagy az ELTE rektorhelyettesi posztja, emellett 16 éven át volt tanszékvezető, de professzorként alma materében volt habilitációs bizottsági és minőségirányítási bizottsági elnök is. Tudományos munkássága elismeréseképpen megkapta többek között a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat és a Magyar Köztársasági Arany Érdemkeresztet is.

Imponáló szakmai munkásságából is külön kiemelést érdemel hét monográfiája, melyek szociológiaelméleti, jogfilozófiai és politikafilozófiai kérdésekkel foglalkoztak. Luhmann mellett Carl Schmitt és Giorgio Agamben hatott leginkább társadalom- és politikaképének alakulására, végső soron egy, a társadalom értelmi felépítettségének elismerése mellett is alapvetően a cselekvő személyiség társadalom- (és történelem-) formáló erejét, illetve a döntést (és a vele járó felelősséget) meghatározónak tartó társadalomkép kialakítására és az a melletti, meggyőző erejű tudományos kiállásra.

Jelen számmal köszöntjük Karácsony András, a kiváló tudóst, a hallgatók által tisztelt oktatót, az egyetemi embert, a tudományos közösség által egyöntetűen elismert, szakterületén megkerülhetetlen kutatási eredményeket elérő kollégát. A Jogelméleti Szemle jelenlegi főszerkesztőjeként külön is köszönöm több mint két évtizedes szerkesztői, ezen belül egy évtizedes korábbi főszerkesztői munkáját; nélküle ma sem a jog- és politikafilozófia, sem folyóiratunk nem lenne az, ami.

A különszám elkészítésében közreműködő (és a szerkesztőség korlátozott kapacitásaira tekintettel abban közreműködni nem tudó) kollégák, valamint a Szerkesztőség és a Szerkesztőbizottság valamennyi tagja nevében is köszöntve, e számmal kívánunk boldog 65. születésnapot!

Tóth J. Zoltán
a Jogelméleti Szemle főszerkesztője